

phot Sunucu Bilgisayarlarda Kullanılan CISC ve RISC İşlemcilerin Performans Karşılaştırması

Aylin Kantarcı

Bilgisayar Mühendisliği Bölümü, Ege Üniversitesi

Özet: Bu çalışmada, sunucu sistemlerinde kullanılan RISC (SPARC) ve CISC (İntel) sınıflarına ait 2 işlemcinin performansları karşılaştırılmıştır. Güvenilir bir organizasyon olan Transaction Processing Council (TPC) tarafından gerçekleştirilen TPC-H performans testi sonuçlarından yola çıkılmış ve 2 işlemcinin donanım ve mikromimari seviyesi detaylarına dayanarak performans test sonuçlarının nedenleri analiz edilmiştir.

Anahtar kelimeler: RISC, CISC, sunucu, çok çekirdekli işlemci, iş parçacığı

Performance Comparison of CISC and RISC Processors Used in Server Computers

Abstract: In this study, performances of 2 processors, one from the RISC family (SPARC) and the other from the CISC family (Intel) have been compared. The starting point is the results of the TPC-H test conducted by a reliable organization Transaction Processing Council (TPC). Then, the results of that test have been analysed based on the hardware and microarchitecture level details of those processors.

Keywords: RISC, CISC, server, multicore processor, thread

1. GİRİŞ

Genel amaçlı işlemciler CISC (Complex Instruction Set Computers) ve RISC (Reduced Instruction Set Computers) işlemciler olmak üzere iki sınıfa ayrılırlar. CISC işlemcilerde birincil tasarım amacı geriye uyumluluktur. Geriye uyumu sağlamak için işlemcilerin komut setleri ve komut formatları zaman içinde gittikçe karmaşık hale gelmiştir. Ayrıca, bu işlemcilerin komutları aynı anda birçok işi yerine getirecek şekilde tasarlanmıştır. Maliyet açısından bu komutların işletileceği donanımın mümkün olduğunca basit tutulması gereklidir. Karmaşık CISC komutları bu basit donanımlar üzerinde doğrudan çalıştırılmazlar. Bir yorumlayıcı (interpreter) yardımı ile her biri temel bir işlemi yerine getiren bir mikrokomutlar dizisine dönüştürülürler. Yorumlama işlemi işlemcinin performansını (hızını) düşüren bir dönüşüm işlemidir.

CISC işlemcilerden daha sonra geliştirilen RISC işlemcilerin tasarımında geriye uyumluluk kaygısı gözlemlenmemiştir. Bu işlemcilerde donanım gibi komutlar da basit bir yapıya sahiptirler. Bir RISC komutu yorumlayıcı kullanılmadan donanımsal devrelerle kontrol sinyallerine dönüştürülürler ve tek bir adımda işletilirler [1].

CISC işlemcilere örnek olarak İntel işlemcileri, RISC işlemcilere örnek olarak da SPARC işlemcileri verilebilir. İntel işlemcilerinde basit CISC komutlarını yorumlama yapmadan kontrol sinyallerine dönüştüren bir RISC çekirdeği de bulunmaktadır.

Günümüzde hem CISC, hem RISC işlemcilerinin performansları paralel donanım tasarımları kullanılarak arttırılmaya çalışılmaktadır. Bu tasarımlar 2 farklı türde paralel mimariyi birlikte barındıran tasarımlardır. Bunlardan ilki süperskalar mimaridir. Bu mimaride birden fazla işletim evresine sahip bir boruhattı (pipeline) mimarisi ile birden fazla komutun farklı evrelerinin aynı anda işletilmesi ile eşzamanlılık düzeyinde bir paralellik sağlanır [2].

Günümüz işlemcileri için geçerli ikinci mimari ise çok çekirdekli mimaridir. Bu mimaride işlemci üzerinde her biri bir işletim birimi, bir kayıtçı seti ve 1. ve 2. seviye önbellek içeren eş yapıları birden fazla çekirdek bulunur. Bu mimarilerde her çekirdek üzerinde aynı anda farklı bir komut çalıştırılarak gerçek anlamda paralellik sağlanabilir. Her bir çekirdeğe ait işletim birimi ise süperskalar mimariye sahiptir. Günümüz işlemcilerinde bu iki tür mimariyi bir arada bu şekilde kullanarak en yüksek düzeyde performans sağlanmaya çalışılmıştır [3].

Bu inceleme çalışmasında sunucu sistemlerinde kullanılan çok çekirdekli işlemcilerinin performansı üzerine bir değerlendirme yapılmıştır. Bunun için, biri SPARC, diğeri İntel işlemcisi kullanılan 2 sunucu bilgisayarın güvenilir bir kuruluş tarafından gerçekleştirilmiş ve İnternet'te yayınlanmış resmi performans test sonuçlarından yola çıkılmıştır. Söz konusu 2 işlemcinin donanım ve

mikromimari seviyesi detaylarına dayanarak performans test sonuçlarının nedenleri analiz edilmiştir.

2. METOT

Çalışmada biri RISC diğeri CISC işlemciye sahip iki sunucu makinanın tabi tutulduğu, Transaction Processing Council (TPC) tarafından gerçekleştirilmiş TPC-H performans testi sonuçlarından yola çıkılmıştır (Tablo 1) [4]. Bu testte SPARC işlemciler içeren SPARC T5-4 ve İntel işlemciler içeren HP ProLiant DL980 G7 sunucuları karşılaştırılmıştır. İki sunucu modeli de üreticilerinin en güçlü işlemcilerini barındıran ürünleridir. Test sonuçları SPARC T5-4 sunucusunun diğerinden 2,4 kat daha hızlı olduğunu ortaya çıkarmıştır. SPARC T5-4 sistemi diğerine göre her saatte yaklaşık 4 kat fazla sorguya cevap vermesi nedeniyle verim açısından da yaklaşık 4 kat daha yüksek performansa sahiptir. Ayrıca SPARC T5-4 sunucusunun satış fiyatının HP ProLiant DL980 G7'nin satış fiyatının 210.000 TL/ 100.000TL=2,1 katı olmasına rağmen, sorgu başına maliyet hesaplaması yapıldığında SPARC T5-4'ün yaklaşık %30 ucuz olduğu görülmektedir.

Tablo 1'de verilen sonuçlar RISC işlemcilerin CISC işlemcilerden daha yüksek performansa sahip olduğunun resmi kanıtıdır. Bildirimizde bu performans testinde kullanılan 2 sunucuya ait işlemcilerin teknik özelliklerini ve çalışma prensiplerini inceleyerek bu üstünlüğün işlemciden kaynaklanan nedenlerini ortaya koyacağız. Tablo 2'de de hem tek işlemci hem de tüm sunucu bazında bu iki sisteme ait teknik özellikler verilmektedir.

Söz konusu sistemlerin spesifikasyon dökümanları incelendiğinde göze çarpan en önemli nokta

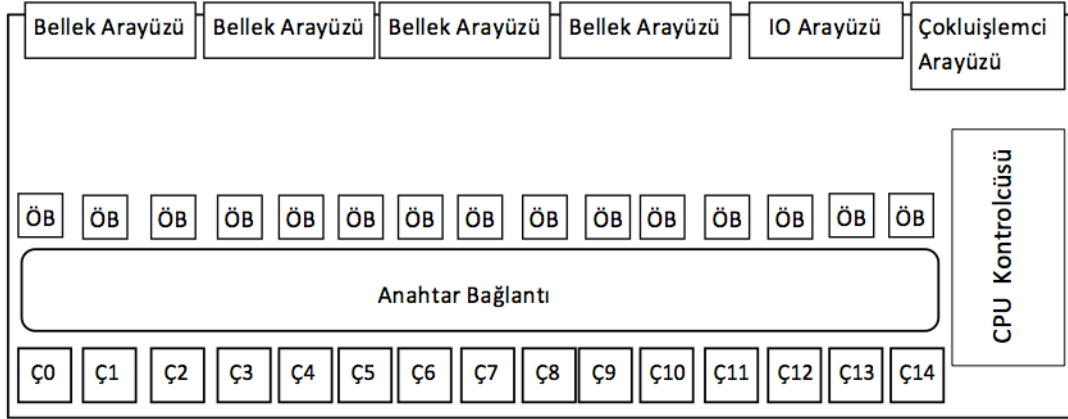
İntel sisteminin SPARC sisteminden farklı olarak değişik model işlemcilerden oluşmasıdır [5, 6]. İntel sisteminde Ivy Bridge mikro mimarisine sahip e7-4800 sınıfından 5, Nehalem mikromimarisine sahip 7500 sınıfından 3 farklı işlemci kullanılmaktadır. İntel sisteminde farklı sınıf ve farklı model işlemcilerin kullanım nedeninin güç tüketimini mümkün olduğunca düşük tutarak verimi arttırmak olduğunu düşünüyoruz. Ancak, farklı mikromimarilere sahip işlemcilerin aynı ortamda bir araya getirilmelerinin güvenilirliği olumsuz etkileyeceği aşikardır. Ayrıca, tüm işlemcilerin frekansları, çekirdek sayıları, ön bellek kapasiteleri gibi önemli noktalarda farklılık göstermesinin uyum sorunu yaratacağı kesindir. Şekil 1 ve 2'de sırasıyla Tablo1'de verilen testte kullanılan sunucuların işlemcilerine (HP sunucu için en ileri model işlemci) iç yapıları taslak olarak gösterilmektedir. Bu şekillerde göze çarpan önemli bir nokta SPARC işlemcisinin 4 bellek portunun, İntel işlemcisinin ise sadece 1 bellek portunun bulunmasıdır. Tek bir bellek portunun bulunması işlemci-bellek trafiğini büyük ölçüde kısıtlar. İşlemci performansının bellek performansı ile sınırlı olduğu çok iyi bilinen bir gerçektir. Ayrıca, CISC işlemciler çok sayıda belleğe referans yapan komutlara sahip olduğu için RISC işlemcilere göre daha çok bellek işlemi yaparlar. RISC işlemcilerde sadece LOAD ve STORE komutları belleğe erişim yapar. LOAD komutu ile değişkenler işlemci içindeki kayıtçılara alınırlar. İşlemler bu kayıtçılar üzerinden yürütülür. Son işlemden sonra STORE komutu ile kayıtçıdaki son değer belleğe yazılır. Bu nedenle SPARC işlemcisinde belleğe erişim İntel işlemcisine oranla daha azdır. Tek bir bellek portu ve belleğe referans yapan çok sayıda komuta sahip olmanın yaratacağı bellek trafiği göz önüne alındığında İntel işlemcisinin ne denli büyük bir darboğazla karşı karşıya olduğu net olarak görülmektedir.

TPC-H@1000GB, Non-Clustered Systems						
System Processor Proc/Core/Threads Memory	Composite (QphH)	\$/perf (\$/QphH)	Power (QppH)	Throughput (QthH)	Database	Available
SPARC T5-4 3.6 GHz SPARC T5 4/64/512 2048 GB	377,594.3	\$4.65	342,714.1	416,024.4	Oracle Database 11gRelease 2	11/25/13
HP ProLiant DL980 G7 2.4 GHz Intel Xeon E7-4870 8/80/160 4096 GB	158,108.3	\$6.49	185,473.6	134,780.5	SQL Server 2012	4/15/13

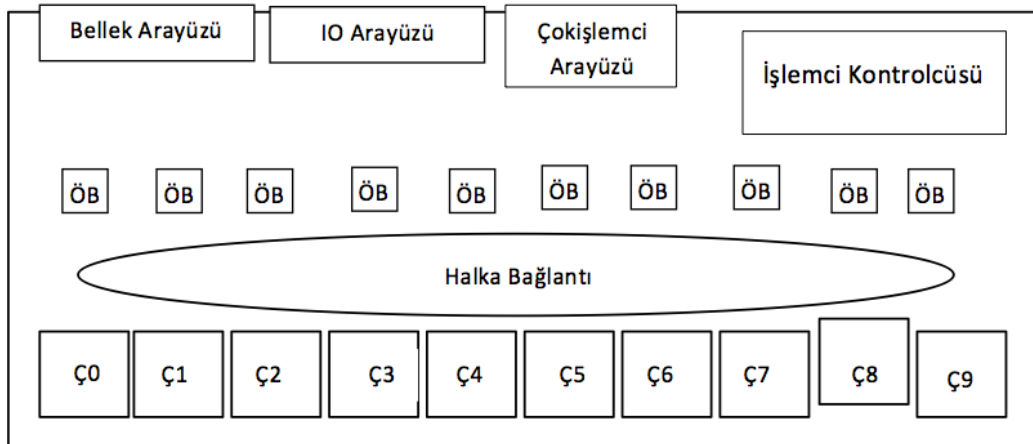
Tablo 1. TPH-C performans testi resmi sonuçları

	SPARC T5-4		HP Proliant DL980 G7	
	İşlemci	Sunucu	İşlemci	Sunucu
Mikromimari teknolojisi	OSA2011		Ivy Bridge (5), Nehalem (3)	
İşlemci frekansı	3.6 GHz		[1.86-2.9] GHz	
Çekirdek sayısı	16	16*4=64	10,8,6,4	3*10 + 3*8 + 2*6 =66
Çekirdek başına iş parçacığı sayısı	8		2	
Eş zamanlı iş parçacığı sayısı	16*8=128	128*4=512	2*çekirdek sayısı	66*2=132
Bellek Frekansı	1.066 GHz		1.600 GHz	
İşlemci başına Bellek Port Sayısı	4		1	
Önbellek Miktarı	8 MB	8*4=32 MB	[18-30] MB	180 MB
Ek Özellik	Dynamic Threading		Hyperthreading	

Tablo2. Analizde kullanılan sistemlerin teknik özellikleri

Şekil 1. SPARC T5 işlemci iç yapısı

Şekil 2. İntel işlemcinin iç yapısı

Şekil 1 ve 2’de göze çarpan diğer bir önemli nokta, iki işlemcide çekirdekler ve önbellekler arası bağlantı sağlayan mekanizmadaki farklılıktır. İntel halka, SPARC anahtar bağlantı kullanır. Halka bağlantılarda gecikmelerin yüksek olduğu, anahtar bağlantıların ise daha hızlı ve tahmin edilebilir olduğu bilinen bir gerçektir. Dolayısı ile İntel işlemcide halka bağlantının kullanılıyor olması performansı olumsuz yönde etkilemektedir. Şimdi de iki işlemciye ait mikromimar yapıyı ve makine komutlarının ne şekilde işletildiğini inceleyelim: Bir SPARC çekirdeği 16 evreli bir pipeline’a dayalı süperskalar bir yapıya sahiptir (Şekil 3). Bu süperskalar yapıda işletim evresi 2 tamsayı (EXU), 1 ondalıklı sayı/grafik (fgu), 1 de bellek erişimi için kullanılan LOAD/STORE ünitesi (lsu) olmak üzere 4 birimi içerir. Bir SPARC komutu donanımsal bir devreyle tek adımlık bir kontrol sinyali grubuna (mikrokomut) dönüştürülür. Mikrokomutlar 128 girişli bir Reorder Buffer (ROB – pick queue) ünitesinde tutulurlar. Buradan alınan komutlar ISSUE ünitesine yönlendirilir ve oradan da yukarıda bahsedilen 4 işlem biriminden birine gönderilirler. Mikrokomutlar bu aşamaya gelene dek pipeline’ın evrelerinde ikişerli gruplar halinde ilerlerler. İşletim evresi diğer evrelerden çok daha fazla zaman alır ve bu evredeki her bir birim bir mikrokomutun işlemini farklı sürelerde bitirebilir. Bu durum işletim evresinde aynı anda 4’e kadar mikrokomutun paralel çalışmasına olanak tanır.

Bir İntel çekirdeğinde ise komutlar şu şekilde iletir: Kısa sürede tamamlanan basit komutlar RISC’de olduğu gibi donanımla tek adımlık kontrol sinyal grubuna dönüştürülür. Ancak, bu tür komutların sayısı azdır. Çoğunluğu oluşturan kompleks komutlarsa bellekteki işlemci sürücüsünde bulunan bir yorumlayıcı (interpreter) yardımıyla mikrokomut dizilerine dönüştürülürler. İntel’in süperskalar mimarisindeki evre sayısı 14-19 arasında değişir. Bunun sebebi CISC mimarisine sahip işlemcide belleğe referans yapan çok komutun bulunmasıdır. Belleğe erişim yapan komutlar, bellek erişimi için bellek erişimi yapmayan komutların kullanmadığı pipeline evrelerini kullanır. SPARC işlemcisinde daha önce de açıklandığı gibi sadece LOAD ve STORE komutları bellek erişimi yapar. Tüm komutlar aynı sayıda pipeline evresinden geçer ve bu da mikrokomut işleyişini daha düzgün kılar. İntel’de komutların farklı sayıda evre kullanmaları beklentileri artırır ve işlemci performansını düşürür. İntel işlemcide 192 girişlik bir ROB kullanılır. ISSUE evresi bu ROBdan aldığı mikrokomutları 4 ALU ve 4 bellek erişim biriminin bulunduğu işletim birimine yönlendirir (Şekil 4). İntel mimarisinde tüm ALUlara hem tamsayı hem on-

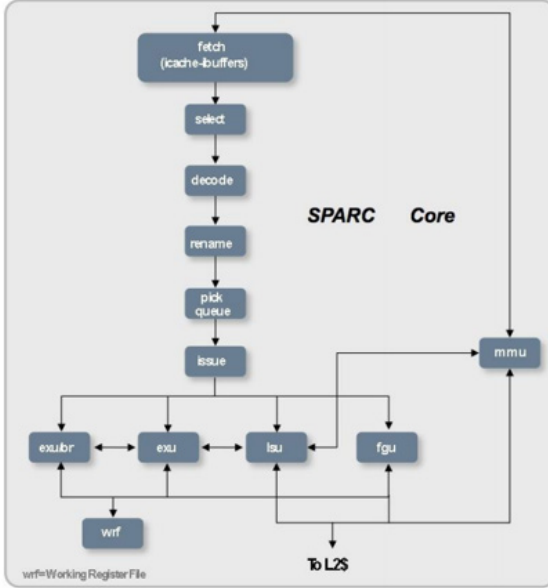
dalıklı işlem yaparlar. SPARC mimarisinde tamsayı işlem ve ondalıklı işlem birimleri ayrıdır. Bu nedenle İntel ALUları SPARC işlem birimlerine göre çok daha karmaşıktır ve bu da çekirdeğin daha düşük hızda çalışmasına sebep olur.

SPARC işlemcisinde her saat döngüsünde 2 mikrokomut işletim evresine gönderilirken, İntel işlemcisinde 4 mikrokomut işletim evresine dağıtılır. İntel pipeline’ında aynı anda daha fazla mikrokomutun birlikte ilerlemesi bu işlemcideki pipeline evrelerinin donanımsal olarak daha kompleks olduğunu gösterir.

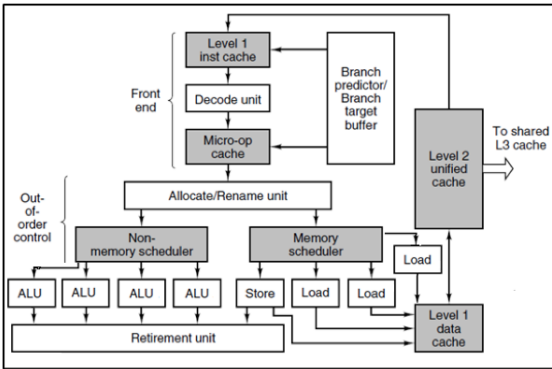
Şimdi, Tablo 2’ye dönerek iki işlemcide çekirdek içi performansı arttırmaya yönelik 2 ayrı tekniği inceleyelim: İntel içerik anahtarlama (context switch) yükünü düşürmek için hyper-threading (HT) mekanizmasını geliştirmiştir. Bu teknik çekirdek üzerinde aynı anda sadece 2 iş parçacığının eşzamanlı çalışmasına olanak verir. HT desteği için 2. iş parçacığı için 2. bir kayıtçı setine ve durum saklama ünitesine ihtiyaç duyulur. Çalışmasına ara veren bir iş parçacığı tekrar çalışmaya hazır hale geldiğinde durum bilgisini 2 durum saklama ünitesinden birinde bulursa çekirdek içi performans iyileşir. Diğer durumda bu iş parçacığının çalışmasına devam edebilmesi için ana bellekten durum bilgisinin getirilmesini sağlayan geleneksel içerik anahtarlama işlemi gerçekleştirilir. Bir çekirdekte sürekli aynı 2 iş parçacığının bulunma olasılığı düşüktür. Bu nedenle geleneksel içerik anahtarlama ve buna bağlı bellek işlemlerinin sayısı yine çok yüksektir. Dolayısı ile HT’nin ne derece yüksek performans sağladığı şüphelidir. SPARC işlemcileri HT kullanmaz. Bir SPARC çekirdeği OS iş dağıtıcısında 8 eş zamanlı iş parçacığı kabul edebilir. Bu iş parçacıkları ön bellekte kullandıkları alana bakılarak öncelik sınıflarına atanırlar. Önbellekte en çok yer kullanan iş parçacıkları en büyük öncelik değerini alır. Bunlar, önbellekte en çok yer kapladıkları için muhtemelen daha az bellek transferine sebep olacaktır varsayımı ile ilk önce iletılarak bitirilirler. Bu şekilde önbellek daha çabuk temizlenir ve bellek transferlerinin sayısı düşer. Aynı öncelik sınıfında birden fazla iş parçacığının bulunması durumunda çekirdek kaynakları bu iş parçacıkları arasında paylaştırılır ve eş zamanlı/paralel çalıştırılır. SPARC’ın kullandığı bu teknik Dynamic Threading (DT) olarak isimlendirilir.

Bir SPARC çekirdeğinde o an çalışmakta olan iş parçacığından 2 komut alınır ve SPARC pipeline’a gönderilir ve bu 2 komut mikrokomuta dönüştürülerek daha önce açıklandığı şekilde pipeline’da ilerlemeye başlar. HT ve DT me-

kanizmalarını karşılaştırmak gerekirse SPARCTa daha çok sayıda iş parçacığı çekirdeğe kabul edilebildiği (SPARC:8 İntel:2) ve çalıştırılacak iş parçacığı seçilirken önbellek kullanımı dikkate alındığı için daha yüksek performans elde edilebilir.

Şekil 3. Bir SPARC çekirdeğinin mikromimarisi [5]

Şekil 4. Bir İntel çekirdeğinin mikromimarisi [1]

Bu noktaya kadar verilen bilgiler ışığı altında önemli bir noktaya daha değinmek yerinde olur: İşlemci performansında bellek performansının etkili olduğunu biliyoruz. Bu iki birim arasındaki hız farkının yüksekliği, başka bir deyişle saat frekansı farkı yüksekliği, işlemcinin bellek darboğazına girmesine sebep olacaktır. SPARCTa bu fark yüksektir ancak İntel'de yaşanan darboğaz bu işlemcide yaşanmamaktadır. Bunun nedenini daha detaylı olarak şu şekilde açıklayabiliriz: SPARC işlemcide sadece LOAD ve STORE komutları belleğe erişim yaptıkları için bellek trafiği İntel işlemcisine göre çok daha azdır. Bu durum 2 işlemcinin önbellek büyüklüklerinden de kolayca anlaşılabilir. SPARC için 8MBlık ön-

bellek yeterli iken İntel için bu değer 30 MB'tır. Bunu yanısıra İntel işlemcide kullanılan ROBlar daha büyüktür (İntel:192, SPARC: 128 girişli). İntel işlemcide 30 MBlık önbelleğe rağmen yine problem yaşanır. Sadece tek bir bellek portu olması nedeni ile ROBda bellekten veri bekleyen komutlar birikir. SPARC işlemci hem daha az bellek erişimi yapar hem de 4 bellek portu vardır. O yüzden problem yaratacak derece ROB sıklığı ortaya çıkmaz.

Son olarak, başka bir çalışmamızda tespit ettiğimiz İntel işlemcileri ile ilgili bir duruma değinmek yerinde olur: Bir çekirdek 3 kaynaktan gelen süreç/iş parçacıklarını çalıştırır: 1. Periyodik OS görevleri 2. Kullanıcı uygulamaları 3. Bellekte yer alan işlemci sürücüsünün kodu. İşlemci üzerindeki kontrolcü işlemcinin çalışmasını sürekli düzenlemek zorunda olduğundan sürekli bellekteki sürücüsü ile iletişimde olmak zorundadır. Çekirdek sayısı arttıkça ve donanım kompleksleştikçe sürücünün karmaşıklığı ve büyüklüğü de artmakta, bellekten işlemciye getirilen kod parçası daha da büyük olmaktadır. HT işlemini gerçekleştiren kod da sürücü yazılımında yer almaktadır. Tüm bunlar zaten LOAD/STORE mimari kullanmamaktan dolayı yüksek olan bellek trafiğini daha da artırır ve ROB kısa süre içinde bellek beklemesi yapan komutlarla dolar. ROB dolunca sürücünün acil durum kodu devreye girer ve ROBa mikrokod akışı durdurulur. Başka bir deyişle, dolan ROBun çekirdeğinde çalışmakta olan iş parçacığı/süreç durdurulur. ROBda bekleyen mikrokodlar verileri geldikçe işletimlerini tamamlayıp ROBdan ayrılırlar. Bunun üzerinde durdurulmuş iş parçacığı/sürecin çalışmasına kaldığı yerden devam edilir ve ROBa mikrokod alımı başlar.

SPARCTa bellek-işlemci saat frekansı daha yüksektir. SPARC işlemcisinin frekansı İntel işlemcisinden daha yüksektir. Ayrıca bu işlemcide bellek frekansı da İntel işlemcisinden çok daha düşüktür (İntel: 1,600 GHz, SPARC:1,066 GHz). SPARCın daha yüksek performansa sahip olması önemli boyutta ROB sorunun yaşanmadığını göstermektedir. Bunun nedenlerinin SPARCın 4 bellek portu ve LOAD/STORE yapısı ile ilgili olduğunu söylemiştik. Ayrıca, SPARC bir RISC işlemci olarak donanımsal olarak daha basittir. İşlemci sürücüsü yazılımı da doğal olarak daha basittir. Bu durum çekirdek yüklerinin daha düşük olması şeklinde büyük bir avantaj getirir. Dolayısı ile 1,066 MHzlık saat frekansı yeterli olmuştur. Yoksa Tablo 1'de verilen performans üstünlüğü elde edilemezdi. Bunun yanısıra, İntel işlemci daha büyük saat frekanslı bellek kullansaydı bellekten veri ve komutlar daha büyük bir

hızla gelecekti ve ROB şimdikinden çok daha kısa sürede dolacaktı. Bu durumda daha ağır ROB problemleri ortaya çıkacaktı. ROB problemi, acil durum kodunu daha sık çalışacak ve bu da bellek trafiğini arttırarak ROB probleminin daha da ağırlaşmasına sebep olacaktı. Gerek kişisel bilgisayar olsun gerek sunucu bilgisayarlar olsun farklı işlemci frekanslarına sahip tüm İntel işlemcilerde aynı bellek frekansının kullanılması bu düşüncemizi doğrulamaktadır [7]. Ayrıca, İntel mühendislerinin çipe sadece tek bir bellek portu yerleştirmelerinin altında yatan neden de ancak bu olabilir.

3. SONUÇLAR

Bu çalışmada bir RISC ve bir de CISC mimarisine sahip 2 sunucu işlemcisinin performanslarını karşılaştıran bir testten yola çıktık. Bu iki işlemciyi donanımsal ve işleyiş yönüyle inceledik ve performans farkının sebeplerini analiz ettik.

Daha önceki bir çalışmamızda farklı çekirdek sayısına sahip kişisel bilgisayarlar için imal edilmiş 2 İntel işlemcisi için bir performans testi yazılımını biz kendimiz hazırlayarak bazı deneyler yapmıştık. Deney sonuçlarımız sadece 2 çekirdeğin yeterli olduğunu ve HTnin kazancından daha büyük kayıplar getirdiğini göstermişti. Bundan sonraki aşamada böyle bir test programını sunucu sistemlerde kullanılan İntel ve SPARC işlemcileri üzerinde çalıştırarak deneyler yapmak ve işlemcilerin durumunu gözlemeyi amaçlıyoruz. İşlemcilerin daha karmaşık oluşu ve 1 bellek portunun kullanılmasından dolayı bir önceki çalışmamızda elde ettiğimiz sonucun İntel'in sunucu işlemcileri için de geçerli olacağını tahmin ediyoruz. Geçmişteki çalışmamızda, SPARCın kişisel bilgisayar ürünleri bulunmadığı için SPARC işlemcilerini dikkate almamıştık. Dolayısı ile bu noktadan sonra ilk kez SPARC işlemcileri ile performans deneyleri yapmaya başlayacağız. Tahminimiz bu çalışmada gerçekleştirmiş olduğumuz analizde elde ettiğimiz bulguların deneysel olarak da kanıtlanacağı yönündedir. SPARC işlemcilerinin kişisel bilgisayarlarda da kullanılması en büyük arzumuzdur.

KAYNAKLAR

1. A.S. Tanenbaum, A. Todd , Structured Computer Organization. 6th Ed. Prentice Hall, 2012.
2. J. Hennessy, D. A. Patterson, Computer Architecture: A Quantitative Approach. 5th Ed. Morgan Kaufmann, 2011.
3. G. Blake, R. G. Dreslinski, T. S. Mudge, "A Survey of Multicore Processors", IEEE Signal Processing Magazine, Vol: 26(6), pp. 26-32,

2009.

4. <http://www.oracle.com/us/solutions/performance-scalability/sparc-t5-4-tpc-h-record-2065520.html>
5. Data sheet:Oracle's SPARC T5-2, SPARC T5-4, SPARC T5-8 and SPARC T5-1B Server Architecture, www.oracle.com
6. Data sheet: HP ProLiant DL980 G7 Server, www.hp.com
7. 4th Generation Intel Processor List [Online]. Available: <http://www.intel.com/content/www/us/en/processors/core/core-i7-processor.html>